

WETGEVING

door

MR. J.B. MIETE

Regeling houdende wijziging regelgeving militaire onbemande luchtvaartuigen

Het binnen Nederland vliegen met de door Defensie aangeschafte Aladin – een mini-onbemand luchtvaartuig van modelvliegtuigformaat voor waarnemingsdoeleinden vanuit de lucht – maakt wijziging van de nu voor het vliegen met onbemande luchtvaartuigen geldende regelgeving noodzakelijk. De geldende regelgeving is destijds namelijk opgesteld voor de introductie van de Sperwer en staat slechts het vliegen op één locatie (ASK 't Harde) toe.

Voor de nieuwe mini-UAV (unmanned aerial vehicle) wordt een bredere inzet- en oefenmogelijkheid voorzien. Om dat mogelijk te maken wordt bij wijzigingsregeling van de Staatssecretaris van Defensie van 16 januari 2007 een tweetal regelingen aangepast.

Dit betreft in de eerste plaats de Regeling vluchten militaire onbemande luchtvaartuigen. In die regeling wordt voorzien in specifieke regels voor het vliegen met de mini-UAV. Het gaat in het bijzonder om een maximum vlieghoogte van 150 meter, alsmede om een opsomming van gebieden waar mag worden gevlogen: bepaalde militaire plaatselijke luchtverkeersleidingsgebieden, restricted areas en in te stellen bijzondere luchtverkeersgebieden. Bij de bijzondere luchtverkeersgebieden zal het gaan om militaire oefenterreinen, doch in geval van daadwerkelijke inzet in het kader van bijvoorbeeld rampenbestrijding is een ruimere inzet niet uitgesloten. In zijn algemeenheid geldt dat inzet van onbemande luchtvaartuigen alleen zal geschieden in een van de burgerluchtvaart afgescheiden deel van het luchtruim.

In de tweede plaats wordt de Regeling beperking geluidhinder militaire onbemande luchtvaartuigen gewijzigd. Deze regeling ziet immers alleen op onbemande luchtvaartuigen (de Sperwer) die zijn voorzien van een verbrandingsmotor en die als gevolg daarvan een zekere geluidsproductie kennen. Bij de van een geluidsarme elektromotor voorziene mini-UAV ligt dit uiteraard anders.

De hier bedoelde wijzigingsregeling betreft de luchtvaartregels voor het vliegen met onbemande luchtvaartuigen en laat het eventueel vereist zijn van een vergunning ingevolge andere wetgeving (milieu- of natuurdoeleinden) onverlet.

De regeling is gepubliceerd in Staatscourant nr.16 en is in werking getreden met ingang van 25 januari 2007.

Regeling klachtenbehandeling gezondheidszorginstellingen Defensie

De Regeling klachtenbehandeling gezondheidszorginstellingen Defensie (voluit: Regeling inzake de behandeling van klachten van patiënten van gezondheidszorginstellingen binnen Defensie) treedt in de plaats van de huidige Raamregeling klachtenbehandeling gezondheidszorginstellingen Defensie.

In 1995 is de Wet klachtrecht cliënten zorgsector in werking getreden. De primaire doelstelling van die wet is het bieden van een laagdrempelige klachtmogelijkheid voor cliënten in de zorgsector. De klachtenbehandeling moet leiden tot genoegdoening bij klagers en tot het wegnemen van onvrede bij hen. De tweede doelstelling van de wet is het leveren van een bijdrage aan de kwaliteit van de zorgverlening. Klachten kunnen een indicatie zijn van gebreken in de zorgverlening en een zorgaanbieder kan informatie, afkomstig uit de klach-

tenbehandeling, gebruiken bij het formuleren van het kwaliteitsbeleid.

Om deze doelstellingen te bereiken moeten zorgaanbieders een regeling opstellen die een deugdelijke behandeling van klachten waarborgt. Op basis van deze regeling moeten klachtencommissies worden ingesteld, die moeten functioneren overeenkomstig in de wet gestelde eisen. De voorzitter van een klachtencommissie mag bijvoorbeeld niet werkzaam zijn bij of ten behoeve van de zorgaanbieder en aan de behandeling van de klacht mag niet worden deelgenomen door de aangeklaagde. De regeling moet door de zorgaanbieder op passende wijze bekend worden gesteld aan zijn cliënten.

Bij Defensie is in 1996 de Raamregeling klachtenbehandeling gezondheidszorginstellingen Defensie tot stand gebracht, die door de diverse Defensieonderdelen nader is uitgewerkt. Voor ieder Defensieonderdeel zijn klachtencommissies ingesteld.

Deze raamregeling is achterhaald als gevolg van in 2005 in de Wet klachtrecht cliënten zorgsector doorgevoerde wijzigingen met betrekking tot, onder meer, de taakstelling van klachtencommissies. Dit, gevoegd bij de in 2005 doorgevoerde reorganisatie van de Defensieorganisatie, waarbij onder meer de functie van bevelhebber werd opgeheven, noopt er toe de Raamregeling in te trekken en te vervangen door een nieuwe regeling.

De op 16 januari 2007 door de Staatssecretaris van Defensie vastgestelde Regeling klachtenbehandeling gezondheidszorginstellingen Defensie vormt een geactualiseerde uitwerking van de verplichting van de minister van Defensie om in zijn hoedanigheid van zorgaanbieder te voorzien in een deugdelijke regeling voor de behandeling van klachten van patiënten van zorginstellingen binnen Defensie. Bij de opstelling ervan is zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de Klachtenrichtlijn Gezondheidszorg, die in 2004 onder auspiciën van het Kwaliteitsinstituut voor de Gezondheidszorg CBO tot stand is gebracht. Deze Richtlijn zal ook bij de toepassing van deze regeling zoveel mogelijk worden gevolgd, hetgeen zichtbaar zal worden gemaakt in de kwaliteitssystemen van de geneeskundige diensten van de Operationele Commando's.

De regeling is bekendgemaakt in Staatscourant nr.16 en is in werking getreden met ingang van 25 januari 2007.

Aanvulling wijziging Militaire ambtenarenwet 1931

In MRT 2007, afl. 1, is op blz 28-30 de inhoud geschetst van het op 25 augustus 2006 bij de Tweede Kamer aanhangig gemaakte voorstel van wet tot Wijziging van de Militaire ambtenarenwet 1931 en intrekking van de Wet voor het reservepersoneel der Krijgsmacht in verband met onder andere de invoering van een flexibel personeelssysteem voor de krijgsmacht (kamerstukken II, 2005-2006, 30 674). De bijdrage werd besloten met de aankondiging van de mogelijke invoering van een verplichte test op alcoholgebruik, naast de reeds in het wetsvoorstel neergelegde mogelijkheid van controle op drugsgebruik door middel van een urinetest.

Bij brief van 23 januari 2007 heeft de Staatssecretaris van Defensie een nota van wijziging aan de Tweede Kamer aangeboden, waarbij de verplichte alcoholtest in het wetsvoorstel tot wijziging van de Militaire ambtenarenwet 1931 wordt opgenomen (kamerstukken II, 2006-2007, 30674, nrs. 10 en 11). Tot de invoering van deze alcoholtest is besloten naar aanleiding van het op 16 oktober 2006 gehouden wetgevingsoverleg met betrekking tot de bevindingen van de Commissie Ongewenst Gedrag, beter bekend als de Commissie Staal. Deze commissie heeft onderzoek gedaan naar het incident op de Hr. Ms. Tjerk Hiddes in het bijzonder en ongewenst gedrag binnen de gehele krijgsmacht in het algemeen. In reactie op de aanbevelingen van de commissie had de Staatssecretaris van Defensie reeds geconcludeerd dat een aanscherping van het alcoholbeleid geboden is (brief dd 29 september

2006, kamerstukken II, 2006-2007, 30800 X, nr.6, blz 4).

De nota van wijziging voert (in artikel 12d van de Militaire ambtenarenwet 1931) een verplichting voor de militair in om zich indien dit noodzakelijk is in het belang van de veiligheid of van een goede vervulling van de taak van de krijgsmacht, te onderwerpen aan een ademonderzoek op het gebruik van alcohol. Voor de normering wordt aangesloten bij de in de Wegenverkeerswet 1994 neergelegde normering die geldt voor het mogen besturen van voertuigen. Immers, niet goed denkbaar is dat een militair die wegens gebruik van alcohol geen voertuig mag besturen, nog wel een wapen of wapensysteem zou mogen bedienen. De hier bedoelde norm zal gelden voor de militair die dienst doet of behoort te doen. Het zou te ver voeren om deze norm ook op te leggen aan de militair die geen dienst doet of behoort te verrichten. De militair zal zich daarentegen bij gebruik van alcohol in vrije tijd wel bewust moeten zijn van het feit dat hij op een bepaald tijdstip dienst zal moeten doen. Hij zal zich dus dienovereenkomstig moeten matigen in het alcoholgebruik. De hier genoemde algemene norm neemt overigens niet weg dat de commandant in operationele omstandigheden kan bepalen dat in het geheel geen alcohol mag worden gebruikt.

De sanctionering van de gedragsregels ten aanzien van het gebruik van alcohol zal plaats vinden via het militair tuchtrecht en via rechtspositionele maatregelen. Ter waarborging van de rechten van de betrokken militair wordt voorzien in de mogelijkheid om een tegenonderzoek in de vorm van een bloedonderzoek te verzoeken.
